

Sygn. akt: I C 219/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Strzelcach Kraj. w I Wydziale Cywilnym

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Słabuszewski

Ławnicy:

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Augustyniak

po rozpoznaniu dnia 6 grudnia 2023 r. na rozprawie

sprawy z powództwa: K. K.

przeciwko: (...) S.A. w S.

o zapłatę 6.970,79 zł

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w S. na rzecz powódki K. K. kwotę 6.970,79 zł (sześć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt złotych siedemdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13.04.2023 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.217,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

Robert Słabuszewski

Sygn. akt: I C 219/23

UZASADNIENIE

Powódka K. K. złożyła w dniu 17.05.2023 r. (k. 45) pozew przeciwko (...) S.A. w S. o zapłatę kwoty 6.970,79 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13.04.2023 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazała, że jest właścicielką pojazdu V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). W listopadzie 2022 oddała pojazd do naprawy do warsztatu J. K.. Tam doszło do uszkodzenia pojazdu (pojazdu nie można było uruchomić). Właściciel warsztatu uznał swoją odpowiedzialność za szkodę i posiadał ubezpieczenie OC w pozwanym Towarzystwie. Pozwany dokonał oględzin pojazdu, odebrał od sprawcy szkody oświadczenie o okolicznościach zdarzenia i przyznał odszkodowanie w kwocie 184,50 zł. Odmówił przyjęcia odpowiedzialności za zdarzenie z uwagi na franszyzę redukcyjną w kwocie 500,00 zł. Powódka nie zgodziła się ze stanowiskiem pozwanego i ustaliła w serwisie (...), że koszt naprawy wynosi 11.467,15 zł. Zgłosiła też roszczenie o koszt holowania (800,00 zł) i wynajęcia pojazdu zastępczego (6.600,00 zł za styczeń 2023 roku). Pozwany zażądał ekspertyzy przyczyn powstania awarii, którą powódka dostarczyła wraz z fakturą za najem pojazdu w lutym 2023 r. na kwotę 6.160,00 zł. Pozwany zmienił dotychczasowe stanowisko i przyznał powódce odszkodowanie w kwocie 12.495,66 zł, w tym za najem pojazdu zastępczego przez okres 11 dni (technologiczny czas naprawy). Odwołanie powódki nie odniosło skutku. Ostatecznie pozwany wypłacił powódce 12.529,21 zł dopiero w dniu 11.05.2023 r. W ocenie powódki holowanie pojazdu było

konieczne z uwagi na jego unieruchomienie przez sprawcę szkody. Konieczne było też wynajęcie pojazdu zastępczego. Pozwany likwidował szkodę przez ponad 5 miesięcy. Ciężar ustalenia wysokości szkody został przerzucony na powódkę. Dopóki pozwany nie przyjął odpowiedzialności za szkodę powódka nie mogła naprawić samochodu, gdyż utraciłaby możliwość wykazania przyczyny powstania szkody i jej wysokości w ewentualnym postępowaniu sądowym. Z pojazdu zastępczego powódka korzystała tylko przez 2 miesiące. Do szkody nie doszłoby, gdyby pozwany naprawił szkodę w terminie 30 dni. Poniesione przez powódkę koszty holowania (800,00 zł) i najmu pojazdu zastępczego (12.760,00 zł) zostały uwzględnione tylko co do kwoty 2.420,00 zł. Wielkość dochodzonej kwoty została ustalona z uwzględnieniem sumy ubezpieczenia (20.000,00 zł) i franszyzy redukcyjnej (500,00 zł). Odsetki ustawowe za opóźnienie dochodzone są od daty wydania przez pozwanego decyzji o przyjęciu odpowiedzialności odszkodowawczej za szkodę (k. 3-6).

Sąd Rejonowy w Strzelcach Kraj., Wydział I Cywilny wydał w dniu 24.08.2023 r. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanemu zapłatę dochodzonej kwoty w terminie dwutygodniowym (k. 46).

Pozwany - (...) S.A. w S. – wnosił o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu wskazał, że z tytułu najmu pojazdu powódce przysługuje odszkodowanie za 11 dni. Pozwany uznał stawkę za 1 dzień 220,00 zł co daje wypłaconą kwotę 2.420,00 zł. Powódce przysługują tylko celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem. Sam technologiczny czas naprawy pojazdu powódki to 1 dzień. Bierne oczekiwanie na zapłatę odszkodowania i wynajmowanie przez ten okres pojazdu zastępczego przyczynia się do zwiększenia szkody, jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego i nie może obciążać pozwanego (k. 53-56).

Powódka w piśmie z dnia 30.10.2023 r. wskazała, że powódka nie mogła przystąpić do naprawy pojazdu z uwagi na stanowisko pozwanego. Ten bowiem odmówił przyjęcia odpowiedzialności odszkodowawczej ustalając szkodę na kwotę 184,50 zł i przerzucił na powódkę ciężar wykazania wysokości szkody. Po dostarczeniu wymaganej opinii serwisowej pozwany potrzebował jeszcze 3 tygodnie, aby przyjąć odpowiedzialność. Powódka licząc się z koniecznością dochodzenia roszczenia na drodze sądowej nie mogła przystąpić do naprawy pojazdu, ponieważ pozbawiłaby się możliwości przeprowadzenia ewentualnego dowodu z opinii biegłego. Oczekując na decyzję pozwanego musiała zaś wynająć pojazd zastępczy. Dopiero po 5 miesiącach (11.05.2023 r.) pozwany wypłacił odszkodowanie. Wyłączną odpowiedzialność za przedłużenie czasu likwidacji szkody ponosi pozwany (k. 66-67).

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka K. K. jest właścicielką pojazdu V. (...), rok prod. 2021, o numerze rejestracyjnym (...).

W dniu 15 listopada 2022 oddała pojazd do naprawy do warsztatu AUTO-ELEKTRYK J. K. w D.. W pojeździe powódki zapaliła się kontrolka i powódka chciała, aby ją wygasić. Poza tym auto było sprawne i jeździło. W warsztacie doszło do uszkodzenia pojazdu (po próbie dokonania naprawy pojazdu nie można było go już uruchomić). Właściciel warsztatu J. K. uznał swoją odpowiedzialność za szkodę i wskazał powódce, że posiada ubezpieczenie OC w (...) S.A. w S..

Zgodnie z umową ubezpieczenia pozwany odpowiada za szkody powstałe w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną w ramach wskazanych w polisie kodów (...), tj. 45.20.Z (Konserwacja i naprawa pojazdów samochodowych, z wyłączeniem motocykli). Umowę zawarto na okres od 12.04.2022 do 11.04.2023 zgodnie z polisą E. (...) nr (...).

Umowa przewidywała zakres ubezpieczenia w wariantcie rozszerzonym, zaś suma ubezpieczenia wynosiła dla mienia osób trzecich 20.000,00 zł.

W zakresie OC działalności gospodarczej umowa obejmowała ryzyko prowadzenia działalności, w tym:

- ryzyko posiadania mienia,
- ryzyko wadliwości produktu,

- ryzyko wadliwie wykonanej usługi,

z sumą gwarancyjną 20.000,00 zł i franszyzą redukcyjną 500,00 zł.

Po zgłoszeniu szkody u ubezpieczyciela sprawcy szkody w grudniu 2022 r., przedstawiciel pozwanego dokonał oględzin pojazdu, odebrał od sprawcy szkody oświadczenie o okolicznościach zdarzenia.

Powódka początkowo pożyczala inny samochód od członków rodziny, ale w dniu 02.01.2023 r. wynajęła pojazd zastępczy, który był jej potrzebny w związku z pracą (mieszka w D., jest prezesem zarządu w spółce w G. W., jeździ kilkadziesiąt kilometrów dziennie). Samochód wynajęła w D. w firmie (...). Był to samochód M. z tego samego segmentu. Koszt najmu wynosił 220,00 zł brutto dziennie.

11.01.2023 r. pozwany przesłał powódce korespondencję (...) dotyczącą zgłoszonej szkody.

W odpowiedzi na nią powódka wskazała, że zgłoszone przez pozwanego w 30 dniu po zgłoszeniu szkody żądanie przedłożenia dokumentów jest niezasadne, gdyż:

- co do kopii rachunków montowanych części – podczas naprawy sprawca szkody nie montował żadnych części,
- co do kopii zlecenia naprawy – dokument został już przedstawiony likwidatorowi podczas oględzin pojazdu, jakich dokonał w warsztacie kilka dni po zgłoszeniu szkody. Ponownie dokument załączono przez platformę zgłoszeniową wraz z kopią dowodu rejestracyjnego. Mimo to powódka przesłała dokument e-mailem po raz trzeci,
- co do tego, co miało być przedmiotem usługi przepytano osobiście właściciela warsztatu podczas oględzin samochodu.

Powódka wyraziła w piśmie zdziwienie, jakie czynności przez 30 dni wykonywałby ubezpieczyciel, gdyby nie miał informacji, co było przedmiotem usługi. Przez 27 dni nie informowano jej o braku jakichkolwiek dokumentów lub informacji, zaś pytanie takie pozwany skierował dopiero w 30-tym dniu likwidacji szkody, co powódka oceniła jako działanie w celu opóźnienia wypłaty odszkodowania w sytuacji, gdy samochód jest cały czas unieruchomiony.

W piśmie tym powódka zwróciła się też z pytaniem, czy pozwany będzie nadal pokrywał koszty najmu pojazdu zastępczego do momentu wydania decyzji oraz czy posiada już wszystkie potrzebne dokumenty od sprawcy, poszkodowanej lub innych osób.

W dniu 24.01.2023 r. pozwany sporządził kosztorys naprawy, z którego wynikało, że koszt naprawy pojazdu powódki wynosi 150,00 zł netto (184,50 zł brutto) i nie wymaga żadnych części zamiennych.

Równocześnie pozwany odmówił przyjęcia odpowiedzialności za zdarzenie z uwagi na franszyzę redukcyjną w kwocie 500,00 zł, gdyż koszt naprawy nie przekracza wartości franszyzy.

Pozwany w piśmie z dnia 24.01.2023 r. wskazał też, że jeżeli roszczenie powódki przekracza kwotę franszyzy, to powinna złożyć dokumentację wskazującą na wysokość szkody celem wznowienia postępowania. W przypadku ustalenia dodatkowych uszkodzeń po weryfikacji sterownika należy złożyć opinię serwisową dot. uszkodzeń pojazdu oraz kosztorys naprawy do weryfikacji.

Pozwany nie odniósł się do roszczenia w zakresie najmu pojazdu zastępczego.

W dniu 25.01.2023 r. pozwany poinformował powódkę, że jeśli nie były montowane żadne części należy dostarczyć informację o tym fakcie. Dokumentacja nie została dostarczona do momentu przesłania pisma 30-dniowego. Refundacja kosztów pojazdu zastępczego jest rozpatrywana po dostarczeniu faktur w przypadku przyjęcia odpowiedzialności ubezpieczonego, zaś w szkodzie wydano decyzję odmowną. Aktualnie dostarczono dokumentację

pozwalającą na wydanie decyzji, zaś inna dokumentacja wymagana jest do ewentualnego przywrócenia sprawy do likwidacji.

Powódka nie zgodziła się ze stanowiskiem pozwanego i w dniu 08.02.2023 r. odwołała się od decyzji z dnia 24.01.2023 r. Wskazała, że:

- w celu oszacowania szkody skorzystała w dniu 27.01.2023 r. z usługi holowania pojazdu na trasie D. – P. do serwisu (...) firmy (...) (koszt 800,00 zł),
- tam oszacowano koszt naprawy (w tym konieczność wymiany baterii) na kwotę 11.467,15 zł,
- koszt najmu pojazdu zastępczego za styczeń wyniósł 6.600,00 zł (30 dni x 220,00 zł).

Do pisma załączyła:

- fakturę za najem pojazdu za styczeń na kwotę 6.600,00 zł,
- fakturę za holowanie pojazdu na kwotę 800,00 zł,
- kosztorys sporządzony przez M. K. z Firma (...) sp. z o.o., Oddział w B. (P. k/P.) na zlecenie K. K. na kwotę 11.467,15 zł (w tym usługi 1.499,23 zł, materiały 9.967,92 zł).

W odpowiedzi na powyższe pozwany zażądał w piśmie z dnia 09.03.2023 r. opinii serwisowej potwierdzającej uszkodzenia.

W dniu 22.03.2023 r. powódka dostarczyła opinię serwisową z dnia 21.03.2023 r., gdzie wskazano, że kosztorys został sporządzony na podstawie prac serwisowych i diagnostyki, która wskazała, że trwale uszkodzony jest moduł akumulatora średniego napięcia 48V. Uniemożliwia to uruchomienie pojazdu do czasu wymiany elementów na nowe zgodnie z wyceną.

W lutym 2023 r. powódka nadal wynajmowała pojazd zastępczy przez 28 dni wg stawki 220,00 zł brutto na dzień, tj. 6.160,00 zł.

W dniu 12.04.2023 r. pozwany zmienił dotychczasowe stanowisko i przyznał powódce odszkodowanie w kwocie 12.495,66 zł, w tym:

- za najem pojazdu zastępczego przez okres 11 dni (technologiczny czas naprawy) 2.420,00 zł (wg stawki 220,00 zł brutto za dzień),
- za koszty naprawy 10.575,66 zł,
- z uwzględnieniem franszyzy redukcyjnej 500,00 zł,

tj. $10.575,66 \text{ zł} + 2.420,00 \text{ zł} - 500,00 \text{ zł} = 12.495,66 \text{ zł}$.

W zakresie najmu pojazdu zastępczego uznano:

- 8 dni od dnia zgłoszenia do dnia oględzin (6 dni roboczych i 2 dni weekendu),
- 1 dzień technologicznej naprawy,
- 1 dzień oczekiwania na sprowadzenie zamówionych części,
- 1 dzień organizacyjny związany z przyjęciem/odbiorem pojazdu.

Od marca 2023 r. powódka ponownie korzystała z samochodu użyczonego przez członków rodziny.

W piśmie z dnia 17.04.2023 r. powódka odwołała się od decyzji pozwanego wskazując, że opóźnienie naprawy pojazdu zostało spowodowane wyłącznie przez pozwanego, który początkowo ustalił wartość kosztu naprawy na 184,50 zł i odmówił przyjęcia odpowiedzialności za szkodę. Zmiana stanowiska była wynikiem odwołań i dostarczenia opinii serwisowej, której pozwany zażądał dopiero w e-mailu z 09.03.2023 r. Przyjęcie odpowiedzialności przez ubezpieczyciela nastąpiło 4 miesiące od powstania szkody. Powódka mogła przystąpić do naprawy samochodu dopiero po przyjęciu odpowiedzialności przez pozwanego, więc korzystanie w tym czasie z pojazdu zastępczego nie może być uznane za zachowanie sprzeczne z obowiązkiem minimalizacji szkody. Odpowiedzialność obciąża pozwanego, który próbował uchylić się od przyjęcia odpowiedzialności za szkodę.

W odpowiedzi na odwołanie w piśmie z dnia 28.04.2023 r. pozwany podtrzymał wcześniejsze stanowisko, wskazując, że „przy tak nieskomplikowanej szkodzie, jak w rozpatrywanym przypadku, oczekiwanie przed lub w trakcie naprawy na uzgodnienia z Ubezpieczycielem, czy Ubezpieczonym jest niezasadne”.

Samochód został naprawiony w warsztacie w P. po wypłacie odszkodowania przez pozwanego.

Dowód: zlecenie naprawy z dnia 15.11.2023 r. – k. 9,

polisa – k. 10-15,

e-mail z dnia 11.01.2023 r. – k. 16-19,

kosztorys z dnia 24.01.2023 – k. 20-24,

pismo z dnia 24.01.2023 r. – k. 25-24,

e-mail z dnia 06.02.2023 r. – k. 27,

pismo z dnia 08.02.2023 r. – k. 28-29,

faktura z dnia 31.01.2023 r. – k. 30,

kosztorys z dnia 02.02.2023 r. – k. 31,

faktura z dnia 27.01.2023 r. – k. 32,

pismo z dnia 09.03.2023 r. – k. 33-34,

pismo z dnia 22.03.2023 r. – k. 35,

opinia serwisowa z dnia 21.03.2023 r. – k. 36-37, 41,

faktura z dnia 28.02.2023 r. – k. 38,

pismo z dnia 12.04.2023 r. – k. 39-40,

pismo z dnia 17.04.2023 r. – k. 42,

pismo z dnia 28.04.2023 r. – k. 43-44,

akta szkody – k. 58,

przesłuchanie powódki – k. 75-76.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy oraz akt szkodowych oraz przesłuchania powódki.

Stan faktyczny i prawny w sprawie był niesporny. Sporna była kwestia ustalenia za jaki okres (styczeń i luty 2023 – wg twierdzeń powódki – czy 8 dni technologicznego czasu naprawy – wg twierdzeń pozwanego) powódce przysługuje odszkodowanie w zakresie kosztu najmu pojazdu zastępczego.

Niesporna była stawka dzienna za najem pojazdu (220,00 zł).

Sąd nie prowadził dalszego postępowania dowodowego z urzędu, gdyż przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c. - wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96 - OSNC 1997/6-7, poz. 76; uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2000 r., III CKN 237/00 - OSNC 2000/10. poz. 190).

Wg wyliczenia powódki przysługuje jej odszkodowanie w kwocie:

- 12.760,00 zł za najem (6.600,00 zł + 6.160,00 zł),

- 800,00 zł za holowanie,

- 11.467,25 zł za koszty naprawy,

tj. łącznie 25.027,25 zł.

Ponieważ jednak uwzględniła sumę ubezpieczenia (20.000,00 zł), franszyzę (500,00 zł) i wypłaconą wcześniej kwotę (12.529,21 zł) dochodzi pozostałej kwoty 6.970,79 zł (20.000,00 zł – 500,00 zł – 12.529,21 zł).

Zgodnie z art. 805 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie:

1) przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku;

2) przy ubezpieczeniu osobowym - umówionej sumy pieniężnej, renty lub innego świadczenia w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku w życiu osoby ubezpieczonej.

Zgodnie z art. 822 § 1, 3 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Kwestia uzasadnionego czasu trwania najmu pojazdu jest jednym z dwóch (oprócz wysokości stawki czynszu) najbardziej spornych zagadnień w analizowanych sprawach, obrosłych bogatą literaturą (zamiast wielu zob. w

szczególności M. Krajewski, Dochodzenie roszczeń o naprawienie szkody w postaci kosztów najmu pojazdu zastępczego w ramach ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych: możliwości ograniczenia liczby lub usprawnienia postępowań sądowych, Warszawa 2016 i przywoływaną tam literaturę i orzecznictwo) i orzecznictwem sądów wszystkich instancji. Zgodnie z ogólnymi założeniami należy przyjąć, że poszkodowany ma prawo wynająć, a następnie żądać zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego przez czas, w którym nie mógł korzystać z pojazdu uszkodzonego. W wypadku szkody częściowej, przez którą rozumie się takie uszkodzenie pojazdu, jakie może być naprawione, okresem tym jest zasadniczo czas dokonywania naprawy oraz okres poprzedzający, w którym poszkodowany nie mógł korzystać z pojazdu.

Zastrzegając, że poszczególne sytuacje faktyczne mogą się od siebie znacząco różnić, w związku z czym podany schemat nie zawsze będzie aktualny, wydaje się, że łączny okres, za który można żądać zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w analizowanym przypadku, można podzielić na następujące odcinki:

1. Okres od dnia wypadku do dnia zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi. Zgłoszenie powinno nastąpić bez nieuzasadnionej zwłoki, jednak nie oznacza to, że musi ono nastąpić natychmiast czy tego samego dnia co wypadek. W praktyce ubezpieczyciele uznają, że typowo wystarczającym terminem na zgłoszenie szkody są 3 dni. Oczywiście w konkretnym stanie faktycznym można uzasadnić dokonanie zgłoszenia w późniejszym terminie;

2. Okres od chwili zgłoszenia szkody do chwili otrzymania przez poszkodowanego (lub ewentualnie upoważniony przez niego warsztat) protokołu oględzin lub kalkulacji kosztów naprawy. Długość trwania tego okresu zależy w przeważającej mierze od ubezpieczyciela, gdyż to jego przedstawiciel przeprowadza oględziny. Może się jednak zdarzyć, że okres ten ulegnie przedłużeniu z winy poszkodowanego, który np. bez uzasadnionej przyczyny nie umożliwi dokonania oględzin przedstawicielowi ubezpieczyciela. W takim wypadku najem pojazdu zastępczego w czasie takiego przedłużenia nie powinien być refundowany. Dokument przygotowany przez ubezpieczyciela będzie jednocześnie potwierdzeniem, że ubezpieczyciel nie uznaje szkody za całkowitą, tj., że nie uważa kosztów naprawy za nadmierne;

3. Okres uzgodnień stron odnoszący się do zakresu i kosztów naprawy. Z reguły kalkulacja kosztów naprawy podlega weryfikacji przez poszkodowanego, a w praktyce przez działający na jego rzecz warsztat samochodowy, który z reguły sporządza własny kosztorys podlegający akceptacji ubezpieczyciela. Niekiedy w takich sytuacjach konieczne jest dokonanie przez przedstawiciela ubezpieczyciela ponownych oględzin pojazdu. Należy przy tym założyć, że poszkodowany nie jest zobowiązany do wykładania z góry własnych środków finansowych na dokonanie naprawy, nie mając pewności, że otrzyma ich zwrot od ubezpieczyciela, więc oczekiwanie na jego stanowisko jest uzasadnione;

4. Czas rzeczywistej naprawy pojazdu. Czynnikiem wpływającym na czas naprawy rzeczywistej jest tzw. czas naprawy technologicznej, czyli idealny czas naprawy ustalony w oparciu o technologię producenta pojazdu i obliczany najczęściej za pomocą odpowiednich programów komputerowych. Rzeczywisty czas naprawy jest zawsze dłuższy od czasu technologicznego, gdyż uwzględnia różnego rodzaju czynniki związane z organizacją pracy zakładu naprawczego. Na określenie rzeczywistego czasu naprawy wpływ mają takie czynniki, jak konieczność oczekiwania na zamówione części zamienne, przerwy w pracy zakładu naprawczego wynikające np. z rozkładu dni wolnych od pracy czy też obłożenie innymi zleceniami. Stanowisko, zgodnie z którym ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność za koszty wynajmu pojazdu zastępczego przez rzeczywisty, a nie technologiczny okres naprawy, jest powszechnie podzielane w literaturze;

5. Okres konieczny do dokonania odbioru pojazdu z warsztatu. Poszkodowany powinien odebrać pojazd niezwłocznie, jednak w sytuacjach, gdy wcześniej nie uzgodniono terminu odbioru, albo nawet termin taki został uzgodniony, lecz zakład naprawczy go nie dotrzymał, nie można wymagać aby odbiór nastąpił np. tego samego dnia, w którym zakład naprawczy zawiadomi o zakończeniu naprawy (M. Krajewski, op. cit., s. 55-57).

Nie ulega też wątpliwości, że ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność za wszelkie wydłużenia czasu, w którym poszkodowany nie może korzystać ze swojego pojazdu, jakie nastąpiły z przyczyn dotyczących ubezpieczyciela.

Sprawca wypadku i jego ubezpieczyciel powinni ponosić odpowiedzialność za koszty najmu pojazdu zastępczego w rzeczywistym czasie, w którym poszkodowany nie mógł korzystać z uszkodzonego pojazdu, z wyjątkiem jedynie sytuacji, gdy do przedłużenia tego okresu doszło z przyczyn, za które odpowiedzialność ponosi sam poszkodowany (M. Krajewski, op. cit., s. 55-59), w szczególności zaś jeśli do opóźnień dochodzi z winy zakładu naprawiającego pojazd (aczkolwiek jest to pogląd kontrowersyjny i sadowi znane są oczywiście stanowiska i orzeczenia uznające, że poszkodowanego obciążają wszelkie zaniedbania warsztatu naprawczego).

Przenosząc treść powyższych przepisów i sposobu ich interpretacji na grunt niniejszej sprawy należy uznać, że:

- co do kresu od dnia zgłoszenia szkody do dnia oględzin wynosił on 8 dni (k. 40),
- okres do otrzymania kalkulacji kosztów naprawy oraz uzgodnień stron odnoszący się do zakresu i kosztów naprawy zakończył się dopiero w dniu weryfikacji kosztorysu przez pozwanego, tj. 12.04.2023 r. (k. 39-41),
- czas rzeczywistej naprawy pojazdu 1 dzień,
- czas oczekiwania na sprowadzenie zamówionych części 1 dzień
- czas organizacyjny, związany z przyjęciem/odbiorem pojazdu 1 dzień.

Zasadnie więc powódka mogła żądać odszkodowania za najem pojazdu zastępczego przez kres ponad 4 miesięcy, zaś żąda za okres dwóch miesięcy (styczeń i luty 2023 r.) i to licząc ten okres do samego zweryfikowania kosztorysu, a nie wypłaty odszkodowania. Jest to zasadne (skrócenie okresu do kwietnia 2023 r. a nie oczekiwanie w maju 2023 r.), ponieważ:

1. poszkodowany nie jest zobowiązany do wykładania z góry własnych środków finansowych na dokonanie naprawy, nie mając pewności, że otrzyma ich zwrot od ubezpieczyciela, więc oczekiwanie na jego stanowisko jest uzasadnione. Jest tak tym bardziej w sytuacji, gdy pozwany nie uznaje swojej odpowiedzialności w ogóle, ustalając szkodę na kwotę 150,00 zł netto (184,50 zł brutto).

2. postępowanie dowodowe nie wykazało, że powódka nie posiadała własnych środków na naprawę.

Podkreślenia w tej sprawie wymaga, że powódka dokonała wszelkich aktów staranności i odpowiadała terminowo na wszelkie wezwania pozwanego. Po pierwsze, przedstawiła pojazd do oględzin i umożliwiła kontakt ze sprawcą szkody oraz przedstawiła całą posiadaną dokumentację (zlecenie naprawy) od razu po zgłoszeniu szkody. Pozwany, dysponując profesjonalnymi pracownikami, a w razie ich braku, zlecając usługę wyceny szkody fachowcowi, powinien od razu ustalić prawidłową wysokość odszkodowania (kosztu naprawy pojazdu), co pozwalałoby powódce na dokonanie naprawy bez konieczności oczekiwania na weryfikację pierwotnego kosztorysu. Jak się bowiem okazało pozwany nieprawidłowo ocenił wartość szkody. Na dodatek ciężar wykazania tej wartości przerzucił w całości na powódkę, która musiała wynająć lawetę - holowanie pojazdu do P., zlecić dokonanie oględzin i oszacowania kosztu naprawy. Podkreślenia wymaga też – jak słusznie zauważyła powódka – że ilekroć była wzywana do wykazania jakichś okoliczności lub przedłożenia dokumentów czyniła to od razu. Pozwany zaś zajmował stanowisko zwykle po upływie 30 dni. Słusznie też wskazała, że w sytuacji sporu co do tego jaka jest wartość szkody i przewidywanej realnie konieczności zlecenia opinii biegłemu, nie mogła dokonać wcześniej naprawy samochodu, tym bardziej, że wg stanowiska pozwanego naprawa nie wymagała żadnych części zamiennych, tylko dwie roboczogodziny pracy (k. 23). Dokonanie naprawy pozbawiałoby powódkę możliwości przeprowadzenia dowodu i wykazania zakresu szkody przed naprawą (naprawa mogłaby być łatwo kwestionowana jako niezasadna).

Zauważmy wreszcie, że nawet jeśli od ponad czteromiesięcznego okresu zasadnego najmu pojazdu zastępczego (tj. od grudniowego zgłoszenia szkody do weryfikacji kosztorysu z 12.04.2023 r.) odejmiemy wszystkie okresy czynności podejmowanych przez powódkę na wezwania pozwanego (na wezwanie z 11.01.2023 r. dokumenty przedłożono od razu; na wezwanie z 24.01.2023 r. dokumenty przedłożono 08.02.2023 r., zaś na wezwanie z 09.03.2023 r. dokumenty

złożono 22.03.2023 r. – łącznie daje to 0+15+13 dni, tj. 28 dni) okres uzasadnionego najmu pojazdu jest i tak znacznie dłuższy niż okres, za jaki odszkodowania dochodzi powódka.

Na koniec podkreślić trzeba, że podstawę odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego wobec powódki stanowi też zawinienie własne pozwanego, który nieprawidłowo wykonywał umowę ubezpieczenia OC, ponieważ niewłaściwie ustalił wysokość odszkodowania.

Mając powyższe na uwadze powództwo jest w całości zasadne.

Zasadny jest też – co nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia z uwagi na sumę ubezpieczenia i franszyzę – żądanie w zakresie kosztu holowania.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 817 § 1 i 2 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu, od dnia następnego po dniu zajęcia ostatecznego stanowiska przez pozwanego (pismo z 12.04.2023 r. – k. 39).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. Na zasadzoną kwotę kosztów składa się opłata d pozwu (400,00 zł), wynagrodzenie pełnomocnika (1.800,00 zł) oraz opłata od pełnomocnictwa (17,00 zł) – łącznie 2.217,00 zł.